

ПОЛІТОЛОГІЯ

УДК 327.7

DOI <https://doi.org/10.32782/apfs.v040.2023.26>**А. В. Багінський**ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5633-4614>кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри соціології

Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

О. Ю. ЗаецьORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-8203-7829>

студентка кафедри соціології

Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ДІЯЛЬНІСТЬ ООН ПІД ЧАС РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРЕШКОДИ

Постановка проблеми. Діяльність Організації Об'єднаних Націй у врегулюванні російсько-української війни упродовж усіх років військового конфлікту відіграла ключову роль та заручилася великими надіями в українському суспільстві. Адже ООН має міжнародну легітимність та авторитет, що дозволяє їй залучати до співпраці різні держави та інші міжнародні організації. Окрім цього, ООН має значний досвід та знання у вирішенні конфліктів та миротворчості, що дозволяє їй ефективно діяти в умовах війни. Проте повномасштабне вторгнення Росії в Україну змінило порядок денний, здійснивши безпрецедентний вплив на звичний та напрацьований механізм дії глобальної міжнародної організації у миротворчій діяльності, посередництві та функціонуванні на шляху до стабільності. Війна Росії проти України спонукала дипломатів, офіційних осіб ООН та аналітиків замислитися, чи не стоїть світ на порозі нового етапу трансформації, схожого на 1945 рік, коли держави можуть повністю змінити правила глобального управління. Цілком ймовірно, що заклики до реформування або навіть заміни ООН стануть більш відчутними в найближчі місяці та роки, приділяючи особливу увагу реформуванню Ради Безпеки, щоб запобігти безвихідному становищу, яке спостерігається під час російсько-української війни. У цьому ж значенні війна в Україні привернула увагу світової спільноти до ролі ООН і викликала запити щодо дії її реагування в країні, а також ефективності Ради Безпеки, доцільності ізоляції Росії, наявності миротворчих альтернатив, потенційних сценаріїв після врегулювання та можливість притягнення винних до відповідальності за вчиненні військові злочини.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Останні дослідження про діяльність ООН були проведені різними науковими організаціями та дослідницькими центрами в різних країнах світу. Деякі з них виконувалися в рамках академічних проєктів, інші – на замовлення урядів або міжнародних організацій. До прикладу, Інститут міжнародних відносин у Варшавському університеті проводив дослідження про роль ООН у забезпеченні безпеки та миру, а Центр ім. Брукінгса в США – про зміну стратегій ООН у відповідь на нові глобальні виклики. До відома, ООН й сама проводить різноманітні дослідження та звіти про свою діяльність, які називаються "Доповіді генерального секретаря". Ці звіти зазвичай підготовлюються щорічно та містять огляд діяльності ООН за попередній рік, а також рекомендації щодо подальшого розвитку та покращення роботи організації. Багато науковців досліджували миротворчу діяльність ООН з різних перспектив. Деякі з них вивчали питання, пов'язані з ефективністю миротворчої діяльності, інші – з фінансуванням та ресурсами, необхідними для забезпечення миротворчих місій. Проте з початком повномасштабного вторгнення Росії в Україну питання дослідження проблем та ефективності діяльності ООН у миротворчих та гуманітарних місіях на сучасному етапі стала винятково актуальною, особливо у випадку російсько-української війни. У цьому значенні останні дослідження проводилися у співпраці українських та іноземних науковців. Зокрема Д. Саухолл, Р. Макдональд, О. Костюк, В. Щербаков та А. Деєрл проаналізували сучасний стан функціонування ООН в Україні у світлі її власних побоювань щодо можливих наслідків у разі значного

посилення дій щодо країни-агресора та покращення гуманітарного забезпечення різних категорій населення. М.А. АльАфнан та Т. Ощепкова надали особливу увагу аналізу промови Генерального секретаря ООН на екстремній спеціальній сесії Генеральної Асамблеї щодо України, наголошуючи на її меті забезпечити членам Ради Безпеки вичерпне уявлення про ситуацію в Україні та можливі наслідки. П. Перейра, В. Чжао, Л. Симочко, М. Інасіо, І. Богунович та Д. Барсело розглядають російсько-українську війну як світову драматичну подію, що є міцною перешкодою на шляху до цілей сталого розвитку ООН, а тому й необхідності модернізації її функціонування. С.М. Хорн досліджує діяльність ООН у питанні гендерного правосуддя перехідного періоду у випадку розслідування злочинів, скоєних РФ на території України.

Метою статті є аналіз ефективності діяльності ООН у контексті російсько-української війни, з'ясування головних викликів та перешкод, які ускладнюють роботу організації в регіоні. Дослідження передбачає вивчення основних резолюцій та заяв ООН, що стосуються війни в Україні, оцінку діяльності гуманітарних програм ООН в умовах війни та охоплення взаємодії ООН з українською владою та міжнародною спільнотою.

Виклад основного матеріалу. Ще з початку російсько-української війни, у березні 2014 року, Моніторингова місія ООН з прав людини в Україні розпочала свою діяльність. Здійснюючи моніторинг подій, місія ООН публічно надавала звіти про ситуацію прав людини з метою забезпечення доступу до правосуддя. З початком повномасштабного вторгнення Росії в Україну основне завдання ММПЛУ було зосереджене на фіксації та документуванні порушень прав людини та міжнародного гуманітарного права [1]. Після 24 лютого 2022 року ООН залишилася в Україні, перебуваючи і в тих населених пунктах, які знаходяться близько до лінії фронту. З того часу ООН здійснила реорганізацію своєї підтримки уряду та народу України, посиливши гуманітарну допомогу та запустивши два скоординовані екстремні звернення, закликаючи виділити 4,1 млрд доларів США на потреби людей як в Україні, так і за її межами [2]. Крім того була узгоджена 18-місячна Перехідна рамкова програма 2022–2023, яка є стратегічним документом ООН в Україні на підтримку відповіді Уряду України та ключових міжнародних партнерів з розвитку на соціальні та економічні наслідки війни Росії проти України [3]. Цей документ, за допомогою взаємозв'язку між розвитком, миром та гуманітарною діяльністю, надає основу для багатофакторного планування та комплексної діяльності ООН охоплювати весь діапазон місій в Україні задля зменшення кількості гуманітарних потреб та захисту наявних здобутків розвитку країни.

Також після повномасштабного вторгнення Росії в Україну 24 лютого 2022 року Організація Об'єднаних Націй швидко взяла на себе відповідальність з надання допомоги переміщеним та постраждалим від війни особам. У тому числі впродовж всього року активної фази війни співробітники ООН продовжували надавати гуманітарну допомогу українцям, попри постійні повітряні тривоги, відключення електроенергії та опалення. Адже конфлікт сильно вплинув на всі сфери життя людей, включаючи охорону здоров'я, культуру, освіту, економіку та сільське господарство. У той же час агентства ООН вирішили не зупинятись на ризиках та логістичних труднощах, а разом з місцевими партнерами здійснили одну з найшвидших операцій з розширення присутності ООН в Україні, перемістивши персонал з інших місій та запустивши діяльність у всіх адміністративних областях [4].

Війни та кризи спонукають до роздумів про глобальне управління, що часто призводить до трансформаційних змін у міжнародній системі. Ліга Націй виникла після Першої світової війни, тоді як основна структура ООН була створена після Другої світової війни, ключовим компонентом якої було право вето в Раді Безпеки. Незважаючи на відсутність у Статуті ООН, операції з підтримання миру стали визначним інструментом для організації після конфліктів холодної війни, таких як Суецька криза, і наступних громадянських війн, включаючи трагічні події в Сребрениці та Руанді. У відповідь лідери ООН запустили нове покоління місій «блакитних шоломів», наголошуючи на важливості захисту цивільних осіб, як це було продемонстровано в Лівії.

Пандемія COVID-19 і війна, що триває в Україні, виявили помітні недоліки в глобальній системі, які потребують негайної уваги. Серед них:

- Механізми ефективного управління глобальним впливом непередбачених потрясінь, таких як пандемії, традиційні війни або стихійні лиха, на міжнародну економіку.

- Стратегії боротьби з пропагандою та дезінформацією, зокрема у сфері кіберпростору, яка може посилити всі типи криз і потенційно призвести до нових конфліктів.

- Механізми впровадження заходів контролю над озброєннями та зміцнення довіри в дедалі більш ворожому міжнародному кліматі.

Наразі Секретаріат ООН займається розробкою політичних рішень для вирішення питань, викладених у Спільному порядку денному, напередодні Саміту за майбутнє, запланованого на вересень 2023 року. У рамках цих зусиль організація має намір представити Новий порядок денний для миру. Водночас Консультативна рада високого рівня з ефективною багатосторонністю, очолювана колишнім президентом Лівії Еллен Серліф

Джонсон і колишнім прем'єр-міністром Швеції Стефаном Левеном, вивчає шляхи реформування рамок глобального управління.

Російсько-українська війна хоч і відрізняється від викликів, спричинених COVID-19, проте все ж висвітлює схожі проблеми. До слова, війна обмежує постачання продовольства, а економічні наслідки впливають також і на незахідні країни, які безпосередньо не залучені у протистоянні. Криза COVID-19 і війна в Україні підкреслюють нагальну потребу у вдосконаленні міжнародних механізмів для подолання наслідків як природних, так і антропогенних потрясінь для взаємопов'язаної глобальної економіки. Крім того, війна в Україні оголює крихкість нинішніх механізмів контролю над озброєнням, підкреслюючи зобов'язання ООН вирішувати ці стратегічні проблеми, щоб залишатися актуальними в дискусіях про мир і безпеку. Однак це не вимагає створення нових установ чи договірних органів [5].

Офіційні дані ООН говорять, що рік повномасштабної війни Росії проти України призвів до величезного масштабу непоправних руйнувань і вимушеного переміщення понад 18 мільйонів українців. Також Управління Верховного комісара ООН з прав людини підтверджує більш ніж 8200 загиблих серед цивільного населення та 14 000 поранених станом на 12 березня 2023 року. Важливо наголосити, що це лише офіційно зафіксована кількість жертв, насправді їх кількість значно вища. Незаконні та жорстокі дії Росії на території України безпрецедентно погіршили міжнародний порядок безпеки, створили загрозу можливості ядерного конфлікту та спричинили загострення глобальної кризи продовольчої безпеки, через що десятки мільйонів людей піддалися голоду. 2 березня 2022 року відбулося екстрене засідання Генеральної Асамблеї ООН з метою ухвалення підтриманої США резолюції, яка засуджує Росію та закликає її «негайно, повністю та безумовно вивести» всі свої військові сили з України. З того ж таки часу гуманітарні місії ООН перебували на передовій, забезпечуючи гуманітарною допомогою українців. Того ж періоду Рада ООН з прав людини та Генеральна Асамблея ООН вжили заходів щодо ізоляції Росії на дипломатичному секторі та розпочали процес розслідування і забезпечення відповідальності за скоєні військові злочини Росією на території України. Особлива увага також приділяється питанню запобігання потенційній катастрофі на українських АЕС, над яким працює Міжнародне агентство з атомної енергії. Також ООН відіграла ключову роль у сприянні домовленостей щодо міжнародної зернової угоди, яка на певний час припинила блокаду Росією Чорного моря і дозволила Україні експортувати сільськогосподарське збіжжя на світовий ринок. Проте переговори щодо продов-

ження зернової угоди тривають й донині. Усі ці та інші заходи ООН стали можливістю для полегшення наслідків гуманітарної кризи як в Україні, так і для мільйонів інших людей у світі [6].

Окрему увагу щодо діяльності ООН необхідно приділяти у випадку її прагнень на шляху досягнення цілей сталого розвитку до 2030. Встановлення ООН програми з досягнення ЦСР заклало мету, результат якої передбачав кращий, процвітаючий світ попри будь-які його внутрішні відмінності. Та ситуація з глобальною пандемією COVID-19 значним чином сповільнила темпи розвитку для багатьох країн. Хоча суттєві труднощі світ переживав і до часів пандемії, зокрема збройні конфлікти та політичні суперечки у різних частинах світу відчутно стримували міжнародну співпрацю та координацію на шляху до сталого регіонального та глобального розвитку. Загострення та посилення російсько-української війни істотно ускладнило роботу ООН у досягненні ЦСР, також здатність деяких країн у досягненні цілей розвитку до 2030 року взагалі може стати недосяжною. Війна Росії проти України сповільнила темпи відновлення світової стабільності після тривалої боротьби з COVID-19, відповідно й негативно вплинула на досягнення регіональних та глобальних ЦСР. Попри те, що багато пунктів впливу збройного конфлікту залишаються ще не визначеними, прямі наслідки уже неабияк відчутні у світовому масштабі. Це говорить про те, що ООН ще доведеться наполегливо працювати та розробляти нові механізми дії у різних сферах міжнародного співіснування для подолання їхнього впливу, проте вже з дещо зміщеним фокусом пріоритетів. Адже наразі досягнення миру є, і ще залишатиметься через роки у майбутньому, основою сталого розвитку і першочерговою метою як діяльності ООН, так і міжнародного співробітництва в цілому [7].

Також ООН залучає свої найкращі практики для сприяння та забезпечення гендерного правосуддя перехідного періоду в Україні, аби задовольнити потреби та полегшити страждання українських жінок під час війни в Україні. Одне із перших завдань у цьому питанні – гендерна інклюзивність до всіх етапів правосуддя, зокрема залученість жінок до судово-слідчих груп, процесу розслідування військових злочинів та роботи груп правового захисту. Адже робота жінок-спеціалістів з судово-медичної експертизи, адвокатів, офіцерів поліції, суддів, лікарів допоможе почуватися жінкам, які зазнали насилля почуватися комфортніше, розповідаючи свої особисті історії. По-друге, спираючись на досвід Міжнародного кримінального трибуналу для колишньої Югославії (1993) та Руанди (1994), ООН прагне до посилення гарантій конфіденційності для потерпілих від сексуального насильства під час судового процесу, створення консультаційної підтримки жінок як свідків на

судах до, під час і після свідчень потерпілих. Як окремий випадок, особлива увага також необхідна тим жінкам, які перебувають на тимчасово окупованих територіях. ООН зазначає, що хоча ці жінки можуть не мати фізичних страждань війни, проте вони несуть непропорційну частку психологічної та економічної шкоди. У цьому значенні жінки-біженки, які повертаються в Україну також потребують окремих механізмів дії для підтримки у всіх сферах життя. Саме тому гендерна справедливість у час правосуддя перехідного періоду, через свою множинну аспектичність, потребує особливо ретельної розслідувальної роботи з метою виявлення прихованої шкоди, яка може бути виявлена як усередині, так і за межами конфлікту. Тому діяльність та водночас і труднощі ООН у цій сфері зосереджені на розробленні ефективних засобів карального правосуддя та задоволення потреб жінок, які зазнали шкоди, у відшкодуванні та відновленні справедливості [1; 8].

Зважаючи на невизначеність тривалості війни, ООН ведуться різні прогнози щодо загроз розвитку, а отже і траєкторії своєї діяльності, в Україні. Адже що довше тривають бойові дії, тим важчими стають наслідки, а отже трансформуються і цілі на шляху до відновлення країни. Тому з метою запобігання подальшого високого рівня кризового стану як в Україні, так і його наслідкам на глобальному рівні, Програма розвитку ООН (ПРООН) сприяє Уряду та народу України одразу ж розпочати етапи та процеси відбудови і відновлення країни у цей же час. З цією метою ПРООН, на базі соціально-економічних прогнозів, розробила та запустила програму з реагування на поточну кризу та будь-які перешкоди і виклики у сфері розвитку. Таким чином програма з підвищення стійкості та відновлення України націлена на допомогу Уряду в протидії надзвичайним ситуаціям, виконанні державних зобов'язань та підтримці економіки. Зокрема такий механізм дії матиме довгострокову перспективу та стійкий вплив. Враховуючи пріоритети Уряду та нагальні потреби населення, Програма підвищення стійкості включає в себе п'ять напрямів функціонування та підтримки:

1. Здатність уряду реагувати на кризові ситуації та знаходити відповідні рішення.
2. Постійне надання державних послуг без перерв та затримок.
3. Виконання аварійних робіт, спрямованих на відновлення та реконструкцію.
4. Забезпечення доходів, засобів до існування та підтримки приватного сектору.
5. Підтримка громадського суспільства та соціальної структури [9].

Також варто підкреслити, що однією із ключових дій Генеральної Асамблеї ООН з часу повномасштабного вторгнення Росії на територію Укра-

їни є ухвалення 23 лютого 2023 року резолюції «Принципи Статуту Організації Об'єднаних Націй, що лежать в основі досягнення всеосяжного, справедливого та міцного миру в Україні». Положення резолюції, ґрунтуючись на Формулі миру, запропонованій президентом України Володимиром Зеленським на саміті G20 у листопаді 2022 року, підкреслюють важливість термінового досягнення миру, вимагають від Російської Федерації вивести свої війська та наголошують на необхідності забезпечення відповідальності за злочини, вчинені на території України. Прийняття резолюції підтримала 141 країна, 32 утрималося, 7 країн, серед яких Білорусь, Еритрея, Кореїська Народно-Демократична Республіка, Нікарагуа, Малі, Російська Федерація та Сирія, проголосували проти [10-13].

До слова, 8 березня 2023 року, під час зустрічі із Генеральним секретарем ООН Антоніу Гутеррішем, Володимир Зеленський наголосив щодо ініціатив, спрямованих на відновлення справедливості для України та всіх громадян, які постраждали від агресії Росії та злочинів окупантів. Він зазначив, щодо спільної роботи ООН та України над створенням спеціального трибуналу щодо злочинів агресії Росії проти України й відповідно проекту належної резолюції ООН, яка підтримує прагнення заради фундаментальних принципів міжнародного права [14].

Висновки. Спираючись на висвітлені джерела, наукові праці та офіційні документи, ООН під час російсько-української війни активізувала свою діяльність у широкому спектрі допомоги: розв'язання питань гуманітарного забезпечення, підтримка зусиль України із гарантування продовольчої стабільності на світовому ринку (зернова угода), контроль за безпекою на українських АЕС, контроль за дипломатичним сектором, сприяння гендерній інклюзивності у процесі правосуддя перехідного періоду. Проте пандемія COVID-19, а згодом і повномасштабне вторгнення Росії в Україну стали основними індикаторами виявлення недоліків у глобальній системі управління, яке потребує нових політичних рішень з основним акцентом на сприянні миру та безпеці у світі, а також виявленні нових шляхів трансформації діяльності ООН. Таким чином першочерговим завданням ООН є подолання наслідків війни в Україні, як на локальному, так і на глобальному рівні, а також подальша перемога України у війні з Росією, яка стане точкою неповернення до попередніх методів світового порядку.

Література

1. United Nations. UN Human Rights in Ukraine. 2022. URL: <https://www.ohchr.org/en/countries/ukraine/our-presence> (дата звернення)
2. United Nations. The United Nations country teams presents 2021 results report and key priorities for

operations in 2022. 2022. URL: <https://ukraine.un.org/en/185952-united-nations-country-teams-presents-2021-results-report-and-key-priorities-operations-2022>

3. United Nations. United Nations in Ukraine Transitional Framework September 2022-December 2023. 2022. С. 12.

4. Gowan R. The Ukraine War and UN Reform. International Crisis Group. 2022. URL: <https://www.crisisgroup.org/global/ukraine-war-and-un-reform>

5. ООН. Організація Об'єднаних Націй в Україні. 2022. URL: <https://ukraine.un.org/uk/about/about-the-un>

6. The Better World Campaign. One year anniversary of the Russian war against Ukraine. 2023. URL: <https://betterworldcampaign.org/other-issues/ukraine-united-nations-response>

7. Pereira P., Zhao W., Symochkoc L., Inacio M., Bogunovic I., Barcelo D. The Russian Ukrainian armed conflict will push back the sustainable development goals. *Geography and Sustainability*. 2023. 3(3), 277-287.

8. Southall D., MacDonald R., Kostyuk O., Shcherbakov V., Deierl A. The UN must provide secure medical and humanitarian assistance in Ukraine. *The Lancet*. 2022. 399 (10332), P1301-1302.

9. ПРООН. Програма проон із підвищення стійкості та відновлення. 2023. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/prohrama-proon-iz-pidvyshchennya-stiykosti-ta-vidnovlennya>

10. United Nations. The UN and Ukraine: year-long war spreads global fallout. 2023. URL: <https://news.un.org/en/story/2023/03/1134122>

11. Світовий Конгрес Українців. Генасамблея ООН ухвалила резолюцію на основі української формули миру. 2023. URL: <https://www.ukrainianworldcongress.org/ua/genasambleya-oon-uhvalila-rezolyucziyu-na-osnovi-ukra%D1%97nsko%D1%97-formuli-miru/>

12. United Nations: General Assembly. Principles of the Charter of the United Nations underlying a comprehensive, just and lasting peace in Ukraine. 2023. A/ES-11/L.7

13. United Nations. Hours Before Ukraine Conflict Enters Second Year, General Assembly Adopts Resolution Demanding Russian Federation Withdraw Military Forces, Adjourning Emergency Session. 2023. URL: <https://press.un.org/en/2023/ga12492.doc.htm>

14. Президент України. Саме зараз і саме в Україні вирішується, яким буде майбутнє ООН – Володимир Зеленський за результатами зустрічі з Антонію Гутеррішем у Києві. 2023. URL: <https://www.president.gov.ua/news/same-zaraz-i-same-v-ukrayini-virishuyetsya-yakim-bude-majbut-81505>

Анотація

Багінський А. В., Заєць О. Ю. Діяльність ООН під час російсько-української війни: виклики та перешкоди. – Стаття.

Стаття розглядає роль та внесок Організації Об'єднаних Націй у підтримці врегулювання російсько-української війни та подолання гуманітарної кризи на локальному та глобальному рівнях, викликаній бойовими діями на території України. Стаття аналізує виклики та перешкоди, з якими зіткнулася ООН після повномасштабного вторгнення Росії в Україну, а також через наслідки, спричинені впливом пандемії COVID-19,

зокрема таких як, проблеми механізмів ефективного глобального управління, стратегія боротьби з пропагандою та дезінформацією, розробка політичних рішень, загострення складності на шляху досягнення цілей сталого розвитку, розгортання та робота гуманітарних місій на всій території України, а також робота з гендерною інклюзивністю та дипломатичним сектором. Стаття описує різні ініціативи та проекти, які були запроваджені ООН з метою забезпечення безпеки та гуманітарної допомоги у районах бойових дій. До цих проектів входять: міжнародне засудження вторгнення Росії в Україну та вимагання негайного виведення її військ з території України, у її міжнародно визнаних кордонах; сприяння гуманітарних розвантажень та медичних евакуацій; забезпечення доступу до води та санітарної охорони, а також забезпечення безпеки місцевого населення. Стаття висвітлює важливість ролі ООН у забезпеченні міжнародного миру і безпеки та наголошує на необхідності подальшої співпраці між ООН та іншими міжнародними організаціями та країнами з метою досягнення миру та стабільності у зоні конфлікту.

Ключові слова: миротворчість, глобальне управління, гуманітарна криза, трансформація, цілі сталого розвитку, військовий конфлікт.

Summary

Baginskii A. V., Zaiets O. Yu. UN activities during the Russian-Ukrainian war: challenges and obstacles. – Article.

The article examines the role and contribution of the United Nations in supporting the settlement of the Russian-Ukrainian war and overcoming the humanitarian crisis at the local and global levels caused by hostilities on the territory of Ukraine. The article analyzes the challenges and obstacles faced by the UN after the full-scale Russian invasion of Ukraine, as well as due to the consequences caused by the impact of the COVID-19 pandemic, in particular, such as the problems of effective global governance mechanisms, the strategy of combating propaganda and disinformation, the development of political solutions, aggravation of the difficulty in achieving the goals of sustainable development, deployment and operation of humanitarian missions throughout Ukraine, as well as work with gender inclusiveness and the diplomatic sector. The article describes various initiatives and projects that have been implemented by the UN to ensure security and humanitarian assistance in war zones. These projects include international condemnation of Russia's invasion of Ukraine and demand for the immediate withdrawal of its troops from the territory of Ukraine, within its internationally recognized borders; facilitating humanitarian relief and medical evacuations; ensuring access to water and sanitation, as well as ensuring the safety of the local population. The article highlights the importance of the role of the UN in ensuring international peace and security and emphasizes the need for further cooperation between the UN and other international organizations and countries in order to achieve peace and stability in the conflict zone.

Key words: peacekeeping, global governance, humanitarian crisis, transformation, sustainable development goals, military conflict.